

[Justitsministeren.]

Side ind for det sidste og sagde: Selvfølgelig maa den Moder, der uden for Ægteskab venter et Barn, ikke lastes, men hjælpes saa meget som muligt, naar hun tager sin Pligt op. Jeg vil ikke paastaa, at jeg har set denne ændrede Opfattelse af Moderskabet trænge særlig frem i Pressen i de Kredse — det skal vel ogsaa have sin Tid.

Som det laa da, var det, naar jeg maatte ønske Svangerskabsloven gennemført, jo netop — og det ved den ærede Ordfører for Venstre meget vel — for derved at sætte Fart i Arbejdet for Mødrehjælpen, for hurtigst muligt at have parat de sociale Institutioner. Hvis vi ikke havde gennemført Svangerskabsloven, hvis vi havde ladet den ligge og vente, saaledes som Ordføreren for Venstre (Julin) nu siger man burde have gjort, er jeg slet ikke saa sikker paa, at Interessen for disse sociale Foranstaltninger havde været slet saa stor fra mange Sider i Folket, som den er. Derfor var det ganske bevidst, at man lod Svangerskabsloven træde i Kraft, men noget ud i Tiden, for til den Tid at have disse forskellige Foranstaltninger, navnlig Mødrehjælpsinstitutionerne, oprettet og indarbejdet.

Ja, men saa Seksualklinikkerne? Ja, paa det Tidspunkt, Svangerskabsloven blev vedtaget, hvor der altsaa overhovedet ikke var foreslaaet noget i Retning af Mødrehjælp eller andre sociale Foranstaltninger, hævdede man fra den Side, baade inden for Socialdemokratiet og inden for det radikale Parti, som var saare bange for blot at vedtage en Svangerskabslov uden paa anden Maade at støtte de unge Kvinder, at man maatte have en vejledende, en raadgivende Institution, og derfor beholdt man paa dette Omraade — og maatte jeg beholde — det Forslag, som Svangerskabskommissionen havde fremsat vedrørende Seksualklinikker. Men enhver, der har fulgt Forhandlingerne, ved, at personlig er jeg ikke paa noget Tidspunkt med synderlig Varme gaaet ind for denne Institution.

Af to Grunde. For det første, fordi jeg slet ikke syntes, at disse Opgaver naturligt henhørte under Justitsministeriet eller naturligt vedrørte selve Svangerskabsloven. Men for det andet, ogsaa fordi jeg maatte være klar over, at som Seksualklinikkerne fremtraadte, om jeg saa maa sige, i al deres Nøgenhed, vilde de vække netop den Modstand, de har vakt ude omkring paa Landet. Og maa jeg i den An-

ledning sige, selv om jeg nok ved, det ikke nytter noget, at det er fuldkommen usandfærdigt, naar ledende Venstreblade i Forbindelse med denne Sag har sagt, at Amterne saboterede Seksualklinikkerne, saaledes at Justitsministeren maatte lade dem falde. Nej, hvis vi skal være helt sandfærdige — og det kan jeg rolig være paa dette Punkt, for det vil ikke blive refereret —, saa var det Justitsministeren, der saboterede Seksualklinikkerne, idet han meddelte Amterne, at de ikke skulde oprette dem, før de hørte nærmere, og de har aldrig hørt nærmere.

Altsaa, hvis man kender dette Forvand, saa forstaar man ogsaa Sejladsen, og jeg haaber, at den ærede Ordfører for Venstre har forstaaet den, saaledes at han nu kan indse, hvorfor det er gaaet paa den Maade, det er gaaet. Deri ligger ikke nogen som helst Underkendelse af det store Arbejde, som de ærede Medlemmer Fru Inger Gautier Schmit og Frk. Gerda Mundt har udrettet. Hvad specielt den første angaar, ved jeg ikke, om man ikke lige skal undtage det store Arbejde, dette ærede Medlem har gjort for at forplumre Opfattelsen af denne Sag, for at give et andet Indtryk af mine Formaal med denne Lovgivning, end der virkelig har været. Men det kan vi jo nu lade ligge. Nu er der i hvert Fald Klarhed over, at Seksualklinikkerne i den Form, de blev foreslaaet, bortfalder, at Svangerskabsloven, saaledes som man er blevet enig om den her, træder i Kraft, medmindre jeg maatte faa Lyst til at fremsætte Forslag til særlige Ændringer; der er lang Tid til Oktober, men disse Ændringer vil i hvert Fald ikke komme til at vedrøre Seksualklinikkerne. (*Christmas Møller*: De skal ogsaa vedtages!). Den ærede Formand for Det konservative Folkeparti afbryder med, at de skal ogsaa vedtages. Det gælder samtlige Forslag, der fremsættes her i Rigsdagen, ikke specielt Svangerskabsloven; det er jeg indforstaaet med og har været det i mange Aar.

Maa jeg sige til den ærede Ordfører for Venstre, at jeg forstaar ikke herefter, hvad det er for Bestræbelser, han vil udfolde for at ophæve Loven, saaledes som den herefter vil komme til at se ud. Er det den ærede Ordførers, er det Venstres Mening, at vi, som den ærede Ordfører for det radikale Parti sagde, skulde vende tilbage til de nuværende Forhold, hvor vi i Virkeligheden — i hvert Fald hvis vi rejste Tiltale, hvis vi overholdt den gældende Straffelovgivning — maatte straffe, ogsaa i alle de Tilfælde, hvor vi alle sammen er